សំណើប្រជាមតិ **34** ទោសប្រហារជីវិត។ លក្ខន្តិក:ផ្តួចផ្តើម។

ចំណងជើងជាផ្លូវការ និងសេចក្តីសង្ខេប | **រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី**

ទោសប្រហារជីវិត។ លក្ខន្តិក:ផ្តួចផ្តើម។

- លុបចោលទោសប្រហារជីវិត ជាការដាក់ទណ្ឌកម្មអតិបរិមា សំរាប់មនុស្សដែលបានរកឃើញកំហុសបទឃាតកម្ម និងជំនួសវាជាមួយនឹងការជាប់គុកមួយជីវិត ដោយមិនអាចមានលក្ខខ័ណ្ឌការដោះលែងឡើយ។
- អនុវត្តបកក្រោយ ទៅលើមនុស្សដែលបានកាត់ទោសឲ្យស្លាប់រួចហើយ។
- ថ្លែងថា មនុស្សដែលបានរកឃើញកំហុសបទឃាតកម្ម ត្រូវតែធ្វើការក្នុងពេលនៅក្នុងគុក ដូចបានចែងដោយក្រសួង កែខៃខ្លួន និងស្តារលទ្ធភាព ដែលប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលរបស់គេត្រូវកាត់ចេញ ដើម្បីឲ្យបានអនុវត្តទៅលើការផាកពិន័យសំណង ចំពោះជនរងគ្រោះណាមួយ ឬបទបញ្ជាប្រឆាំងនឹងគេ។
- ផ្តល់ប្រាក់ $100 លាន ទៅឲ្យភ្នាក់ងារនគរបាល សំរាប់ការសើបអង្កេតឃាតកម្ម និងករណីការរំលោភផ្លូវភេទ។

សេចក្តីសង្ខេបនៃអ្នកវិភាគនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ៖

- ការសន្សំប្រាក់របស់រដ្ឋ និងខោនធី ជាប់ទាក់ទងចំពោះការវិនិច្ឆ័យទោសឃាតកម្ម ការតវ៉ាទោសប្រហារជីវិត និងការកែ ខៃខ្លួន ប្រហែល $100លានជាប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងពេលពីរបីឆ្នាំដំបូង ដែលកើនឡើងប្រហែល $130 លានជាប្រចាំឆ្នាំ បន្ទាប់ ពីនោះមក។ ការប្រមាណនេះអាចនឹងខ្ពស់ជាង ឬទាបជាងដោយដប់លានដុល្លារ អាស្រ័យយ៉ាងធំទៅលើវិធានការបាន ប្រតិបត្តិជាយ៉ាងណា និងបើមិនដូច្នោះទេ យោងទៅលើកំរិតទុរជនដែលត្រូវបានកាត់ទោសឲ្យស្លាប់ និងត្រូវបានប្រតិបត្តិ នៅអនាគត។
- រដ្ឋចំណាយមួយដង សរុបទាំងអស់ $100 លាន សំរាប់ប្រាក់សម្បទានទៅឲ្យភ្នាក់ងារនគរបាលមូលដ្ឋាន ដែលត្រូវបើកឲ្យក្នុងពេលបួនឆ្នាំខាងមុខ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

សាវតារ

ឃាតកម្ម និងទោសប្រហារជីវិត។ ជាទូទៅឃាតកម្មកម្រិតទីមួយត្រូវបានកំណត់ថា ជាការសម្លាប់មនុស្សខុសច្បាប់ ដែល (1) បានគិតទុកជាមុន និងគ្រោងទុកជាមុន ឬ (2) កើតឡើងនៅពេលតែមួយ ដូចបទឧក្រិដ្ឋពិតប្រាកដផ្សេងទៀត ដូចជា ការចាប់ជំរិត។ វាអាចត្រូវដាក់ទោសបានឲ្យជាប់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតដោយមិនមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង ដោយគណៈកម្មការរដ្ឋទទួលបន្ទុកលក្ខខណ្ឌដោះលែង បន្ទាប់ពីជាប់ពន្ធនាគារយ៉ាងតិចរយៈពេល 25 ឆ្នាំ។ ទោះយ៉ាងណា ច្បាប់របស់រដ្ឋពេលបច្ចុប្បន្នកំណត់ការដាក់ទណ្ឌកម្មបទឃាតកម្មកម្រិតទីមួយ ឲ្យជាប់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតឬរហូតដល់ពេលស្លាប់ ដោយមិនអាចមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង នៅពេលដែលបានបញ្ជាក់ "កាលៈទេសៈពិសេស" នៃបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់និងបង្ហាញឲ្យឃើញនៅក្នុងតុលាការ។ ច្បាប់របស់រដ្ឋដែលមានស្រាប់កំណត់ចំនួនកាលៈទេសៈពិសេសដែលអាចចោទប្រកាន់ ដូចជា ក្នុងករណី នៅពេលដែលឃាតកម្មត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសារតែទទួលបាន ផលប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ជាពិសេសរឿងឃោឃៅ ឬត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងខណៈពេលដែលចុងចោទ ត្រូវបានពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋដែលបានបញ្ជាក់ផ្សេងទៀត។ ជាទូទៅក្រុមប្រឹក្សាតុលាការកំណត់ថាតើទោសមួយណាត្រូវបានអនុវត្តនៅពេលដែលកាលៈទេសៈពិសេសត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងបង្ហាញឲ្យឃើញ។

ការអនុវត្តន៏ទោសប្រហារជីវិតនៅក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម ដែលត្រូវការការកាត់ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានបែងចែកជាពីរដំណាក់កាល។ ដំណាក់កាលទីមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ថាតើចុងចោទមានកំហុសបទឃាតកម្ម និងកាលៈទេសៈពិសេសដែលបានផ្លាស់ប្តូរ ខណៈពេលដែល ដំណាក់កាលទីពីរ ពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ ថាតើការដាក់ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានអនុវត្តឬអត់។ ដោយអនុលោម ទៅតាមច្បាប់របស់រដ្ឋដែលមានស្រាប់ សាលក្រមដាក់ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយស្វ័យប្រវត្តិ នៅតុលាការកំពូលរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ក្នុង"បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្ទាល់" ទាំងនេះ មេធាវីរបស់ចុងចោទ ចោទទាមទារថា ការបំពានច្បាប់រដ្ឋ ឬច្បាប់ធម្មនុញ្ញសហព័ន្ធបានកើតឡើងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី ដូចជាភស្តុតាងមិនសមរម្យដែលត្រូវរួមបញ្ចូល ឬមិនបានរួមបញ្ចូលក្នុងការជំនុំជម្រះក្តីនេះ។ ប្រសិនបើ តុលាការកំពូលរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាបញ្ជាក់ពីសាលក្រម និងការកាត់ទោសប្រហាជីវិត ចុងចោទអាចស្នើឲ្យតុលាការកំពូលអាមេរិកវាយតម្លៃការសម្រេចចិត្ត។ បន្ថែមទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្ទាល់ជាធម្មតាករណីកាត់ទោសប្រហារជីវិតពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រឈមខាងផ្នែកច្បាប់ទ្រង់ទ្រាយធំទាំនៅងតុលាការរដ្ឋ និងតុលាការសហព័ន្ធ។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះពាក់ព័ន្ធនឹងកត្តាផ្សេងៗគ្នាពីអ្វី ដែលបានពិចារណាក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្ទាល់ (ដូចជាការអះអាងដែលថាការប្រឹក្សារបស់ចុងចោទមិនមានប្រសិទ្ធិភាព) ហើយជាធម្មតា សំដៅថាជាញត្តិ "ដីការឱ្យយកខ្លួនមកតុលាការ- "habeas corpus" ។ ជាទីញ្ចប់ អ្នកជាប់ឃុំឃាំងដែលបានទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិត អាចស្នើសុំផងដែរថាពី អភិបាលរដ្ឋឲ្យកាត់បន្ថយការកាត់ទោសរបស់ពួកគេ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ដំណើរការដែលអនុវត្តតាមការកាត់ទោសប្រហារជីវិតអាចចំណាយពេលច្រើនទសវត្ស ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាប់នេះចប់ជាស្ថាពរក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។

ទាំងការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលខោនធីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម រួមមានតម្លៃសម្រាប់តុលាការ និងព្រះរាជអាជ្ញា ព្រមទាំងសម្រាប់ការពារជនដែលជាប់ចោទពីបទឃាតកម្មដែលមិនអាចរកអ្នកតំណាងបាន។ លើសពីនេះ ការចំណាយរបស់រដ្ឋសម្រាប់មេធាវី ដែលបានផ្តល់ដោយក្រសួងយុត្តិធម៌របស់រដ្ឋដែលស្វែងរកការលើកទោសប្រហារជីវិតក្នុងដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋផ្សេងៗទៀត [រួមមាន ការិយាល័យអ្នកការពារក្តីសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងមជ្ឈមណ្ឌលធនធានផ្នែកដីកាឲ្យយកខ្លួនមកតុលាការ (Habeas Corpus Resource Center)] ត្រូវមានភារៈផ្តល់ការធ្វើបទបង្ហាញទៅបុគ្គលដែលបានទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិត ប៉ុន្តែមិនអាចមានលទ្ធភាពរកអ្នកតំណាងបាន។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

ចាប់តាំងពីច្បាប់ កាត់ទោសប្រហារជីវិតពេលបច្ចុប្បន្នត្រូវបានអនុម័តក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាក្នុងឆ្នាំ 1978 មក មនុស្សប្រហែលជា 900 នាក់បានទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ ក្នុងចំណោយអ្នកទាំងអស់នេះ មានមនុស្ស 14 អ្នកត្រូវបានប្រហារជីវិត 83 នាក់បានស្លាប់មុនពេលប្រហារជីវិតហើយប្រហែលជា 75 នាក់ តុលាការបានកាត់បន្ថយការជាប់ទោសរបស់ពួកគេ។ គិតមកត្រឹមខែកក្កដា ឆ្នាំ 2012 រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាមានជនល្មើសចំនួន 725 នាក់ក្នុងពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋដែលបានកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ ភាគច្រើននៃពួកជនល្មើស ស្ថិតនៅដំណាក់កាលផ្សេងៗនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្ទាល់ ឬនីតិវិធីត្រួតពិនិត្យកំរង habeas corpus។ អ្នកជាប់ឃុំឃាំងភេទប្រុសដែលបានថ្កោលទោស ជាធម្មតាត្រូវបានផ្តល់កន្លែងឲ្យស្នាក់នៅពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋ San Quentin (នៅជួរមរណៈ) ខណៈពេលដែលអ្នកជាប់ឃុំឃាំងភេទស្រីត្រូវបានថ្កោលទោសត្រូវបានផ្តល់កន្លែង ឲ្យស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលស្ត្រីកាលីហ្វ័រញ៉ានៅ Chowchilla។ បច្ចុប្បន្ននេះ រដ្ឋមានបទបញ្ជាសន្តិសុខ និងនីតិវិធីផ្សេងៗគ្នាដែលផ្តល់ជាលទ្ធផលនូវតម្លៃសន្តិសុខកើនឡើងសម្រាប់អ្នកជាប់ឃុំឃាំងទាំងនោះ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកជាប់ឃុំឃាំងក្រោមការកាត់ទោសប្រហារជីវិតជាទូទៅ ត្រូវបានដាក់ខ្នោះ និងការពារគ្រប់ពេលវេលាដោយមន្ត្រីម្នាក់ ឬពីរនាក់ ខណៈពេលដែលនៅខាងក្រៅបន្ទប់គុករបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះ ជនល្មើសទាំងនេះ បច្ចុប្បន្ន ត្រូវតម្រូវឲ្យនៅក្នុងពន្ធនាគារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ប៉ុន្តែអ្នកជាប់ឃុំឃាំងផ្សេងទៀតភាគច្រើនចែកកន្លែងគ្នាដេក។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

វិធានការនេះ លុបចោលច្បាប់កាត់ទោសប្រហារជីវិតពេលបច្ចុប្បន្នរបស់រដ្ឋ។ លើសពីនេះ ជាទូទៅវិធានការនេះ តម្រូវឲ្យឃាតករធ្វើការងារអំឡុងពេលនៅក្នុងពន្ធនាគារ ហើយផ្តល់ថវិកាថ្មីរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការអនុវត្តច្បាប់តាមមូលដ្ឋានតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់អណត្តិ។

កាលុបបំបាត់ការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ ក្រោមវិធានការនេះ មិនមានជនល្មើសណាត្រូវបានរដ្ឋកាត់ទោសប្រហារជីវិតនោះទេ។ វិធានការនេះបញ្ជាក់ផងដែរថា ពេលបច្ចុប្បន្ន ជនល្មើសក្រោមច្បាប់កាត់ទោសប្រហារជីវិតនឹងមិនត្រូវបានប្រហារជីវិត ហើយផ្ទុយទៅវិញ នឹងត្រូវកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតជាថ្មី ដោយមិនអាចមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង។ វិធានការនេះអាចឲ្យតុលាការកំពូលកាលីហ្វ័រញ៉ា ផ្ទេរឧទ្ធរណ៍ការកាត់ទោសប្រហារជីវិតដែលមានស្រាប់ដោយផ្ទាល់ និងញត្តិកំរង habeas corpus ទៅតុលាការឧទ្ធរណ៍ ឬតុលាការកំពូលរបស់រដ្ឋ។ តុលាការទាំងនេះត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាដែលមាន ថ្មីបើបន្ទាប់ពីមានការផ្លាស់ប្តូរការកាត់ទោសទាំងនេះឲ្យជាប់ ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតដោយមិនអាចមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង។

លក្ខខណ្ឌតម្រូវការងាររបស់អ្នកជាប់ឃុំឃាំង។ ច្បាប់របស់រដ្ឋនាពេលបច្ចុប្បន្នជាទូទៅ តម្រូវឲ្យអ្នកជាប់ឃុំឃាំង ដូចជា ឃាតករដែលធ្វើការនៅពេលពួកគេជាប់ពន្ធធនាគារ។ បទបញ្ជារបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាអនុញ្ញាតឲ្យលើកលែងទោសអ្នកជាប់ឃុំឃាំងខ្លះ ដើម្បីធ្វើការតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវការងារទាំងនេះ រួមមាន ចំពោះអ្នកជាប់ឃុំឃាំងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីការងារ។ លើសពីនេះ អ្នកជាប់ឃុំឃាំងត្រូវតម្រូវឲ្យធ្វើការទូទាត់សងជនរងគ្រោះ ដោយសារបទល្មើសទៅតាមដីការរបស់តុលាការ។ វិធាននេះបានបញ្ជាក់ថាអ្នកដែលបានរកឃើញថាមានកំហុសធ្វើឃាតគេត្រូវធ្វើការ និងកាត់ប្រាក់ខែរបស់ពួកគេ ដើម្បីយកទៅសងបំណុលដែលគេបានជំពាក់ជនរងគ្រោះដោយសារបទល្មើស ខណៈពេលពួកគេធ្វើការនៅក្នុងពន្ធធនាគារ របស់រដ្ឋដែលយោងទៅតាមបទបញ្ជារបស់រដ្ឋ។ ព្រោះវិធាននេះមិនបានកែប្រែបទបញ្ជារបស់រដ្ឋទេ ដែលការអនុវត្តពន្ធធនាគារដែលមានស្រាប់នោះត្រូវទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវការងាររបស់ អ្នកជាប់ឃុំឃាំង ចាំបាច់ណាស់បទបញ្ជានេះមិនត្រូវបានគេកែប្រែឡើយ។

ការបង្កើតមូលនិធិសម្រាប់ការអនុវត្តច្បាប់ក្នុងតំបន់។ វិធាននេះបានបង្កើតមូលនិធិពិសេសថ្មីមួយ ដែលគេហៅថា មូលនិធិ SAFE របស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ដើម្បីផ្តល់ជំនួយឲ្យនាយកដ្ឋាននគរបាល ស្នងការនគរបាល ការិយាល័យមេធាវីក្នុងស្រុក ក្នុងគោលបំណងបង្កើនការកាត់បន្ថយអត្រាឃាតកម្ម និងការចាប់រំលោភ។ ឧទាហរណ៍ វិធាននេះបានបញ្ជាក់ថា លុយត្រូវប្រើដើម្បីបង្កើនការកាត់បន្ថយអត្រាឃាតកម្ម និងការធ្វើការស៊ើបអង្កេតជនល្មើសរំលោភសេពសន្ធវៈ ឬអង្គភាពបណ្តឹងចោទប្រកាន់។ នៅក្នុងវិធាននេះ ចំនួនលុយសរុប $100 លានដុល្លារ ត្រូវផ្ទេរពីថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ទៅសុវត្ថិភាពមូលនិធិ SAFE របស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាដែលមានរយៈពេលជាងបួនឆ្នាំ — ថវិកា $10 លានដុល្លារក្នុងឆ្នាំ 2012-13 និងថវិកា $30 លានដុល្លារក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ ពីឆ្នាំ 2013-14 ដល់ឆ្នាំ 2015-16។ លុយនៅក្នុងមូលនិធិរបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា SAFE នឹងត្រូវចូលរួមចំណែកក្នុងភ្នាក់ងារការអនុវត្តច្បាប់ក្នុងស្រុកដោយផ្អែកលើរូបមន្តដែលបានកំណត់ដោយអគ្គមេធាវីរបស់រដ្ឋ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

វិធាននេះនឹង មានឥទ្ធិពលសារពើពន្ធមួយចំនួនទៅលើ រដ្ឋាភិបាលរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន។ ផលប៉ះពាល់ សារពើពន្ធសំខាន់ៗនៃវិធានការនេះ នឹងត្រូវលើកយកមកពិភាក្សា ដូចខាងក្រោមនេះ។

ការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម

និតិវិធីតុលាការ។ វិធានការនេះអាចកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងខោនធីទាក់ទងនឹងករណីឃាតកម្មមួយចំនួន បើពុំនោះសោតទេអាចត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតស្ថិតក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន។ ករណីទាំងនេះ អាចនឹងត្រូវចំណាយតិច ប្រសិនបើទោសប្រហារជីវិតមិនមានជម្រើស សម្រាប់ហេតុផលសំខាន់ពីរ។ ទីមួយ រយៈពេលនៃការ ជំនុំជម្រះក្តីមួយចំនួនអាចត្រូវបានបង្រួមឲ្យខ្លី។ ការបង្រួមនេះ ដោយសារតែមិនមានជំហានដាច់ពីគ្នាដើម្បីកំណត់

ថាតើទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានគេដាក់ឲ្យអនុវត្តដែរឬទេ។ ទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម ក៏អាចត្រូវបានបង្រួមឲ្យខ្លីដែរ។ ឧទាហរណ៍ រយៈពេលជ្រើសរើសគណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការជំនុំជម្រះក្តីមួយចំនួន អាចត្រូវបានកាត់ចេញ នៅពេលមិនមានភាពចាំបាច់ដើម្បីដកអ្នកវិនិច្ឆ័យ ដែលមិនមានបំ

ការវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

ណងអនុវត្តទោសប្រហារជីវិត។ ទីពីរ ការលុបទោសប្រហារជីវិត អាចកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់ខោនធីទៅលើព្រះរាជអាជ្ញា និងអ្នកការពារសាធារណៈសម្រាប់ករណីឃាតកម្មមួយចំនួន។ ការចំណាយនេះ ដោយសារតែជាទូទៅភ្នាក់ងារទាំងនេះប្រើមេធាវីក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកាត់ទោសប្រហារជីវិត និងការចំណាយយ៉ាងច្រើន ដែលទាក់ទងទៅនឹងការស៊ើបអង្កេត និងការរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃការកាត់ទោស ក្នុងករណីបែបនេះ។

ពន្ធនាគាររបស់ខោនធី។ ការចំណាយលើពន្ធនាគារ របស់ខោនធីក៏អាចត្រូវបានកាត់បន្ថយដែរ ដោយសារ តែប្រសិទ្ធភាពរបស់វិធានការលើការជំនុំជម្រះក្តី ឃាតកម្ម។ អ្នកដែលទទួលបន្ទុកការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្មជាពិសេសករណីដែលឈានដល់ការកាត់ ទោសប្រហារជីវិត ដែលជាទូទៅនៅមាននៅក្នុង ពន្ធនាគាររបស់ខោនធីរហូតដល់ចប់ការជំនុំជម្រះក្តីនិងការកាត់ទោសរបស់ពួកគេ។ នៅពេលករណីឃាត កម្មមួយចំនួនត្រូវបានគេបង្រួមឲ្យខ្លីដោយសារតែ ការលុបចោលនូវការកាត់ទោសប្រហារជីវិតអ្នកដែលជាប់ចោទពីបទឃាតកម្មអាចចំណាយពេលតិចនៅក្នុងពន្ធនាគាររបស់ខោនធីមុនពេលបញ្ជូនទៅពន្ធនាគាររដ្ឋ។ លទ្ធផលដូចនេះ នឹងកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់ពន្ធធានាខោនធី និងបង្កើនការចំណាយរបស់ពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋ។

ប្រាក់សន្សំ។ រដ្ឋនិងខោនធីអាចទទួលបានប្រាក់ជាច្រើនរយលានដុល្លារពីការសន្សំប្រចាំឆ្នាំទូទាំងរដ្ឋ ដែលទទួលបានពីការកាត់បន្ថយការចំណាយដែលទាក់ទង នឹងការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម។ ទឹកប្រាក់សន្សំជាក់ស្តែងអាចអាស្រ័យលើកត្តាជាច្រើនដូចជា ចំនួននៃការជំនុំជម្រះការកាត់ទោសប្រហារជីវិត ដែលអាចធ្វើឡើងដោយមិនមានវិធានការ។ វាក៏អាចផងដែរ ដែលរដ្ឋនិងខោនធីនឹងប្តូរទិសដៅខ្លះនៃធនធានដែលទាក់ទងនឹង តុលាការរបស់ពួកគេទៅសកម្មភាពតុលាការផ្សេងទៀត។ ដូចគ្នានោះដែរការសន្សំរបស់ពន្ធនាគារខោនធីអាច ទូទាត់ទៅលើចំនួនគ្រែរបស់ពន្ធនាគារដែលលែងត្រូវការសម្រាប់ចុងចោទក្នុងការជំនុំជម្រះការកាត់ទោស ប្រហារជីវិតដែលបានប្រើសម្រាប់ជនល្មើសផ្សេងៗ ដូចជាអ្នក ដែលសព្វថ្ងៃត្រូវបានដោះលែងមុនកំណត់ ដោយសារតែពន្ធនាគារ នៅខោនធីខ្លះមិនមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់។

ប្រាក់សន្សំខាងលើអាចទូទាត់បានមួយផ្នែកទៅលើវិសាលភាពដែលការលុបទោសប្រហារជីវិតបានកាត់បន្ថយការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់ជនល្មើសឲ្យឆ្លើយទទួលកំហុសជាថ្នូរនឹងការកាត់ទោស ស្រាលក្នុងករណីឃាតកម្មមួយចំនួន។ ប្រសិនបើ ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានហាមឃាត់ ហើយមានករណីបន្ថែមឈានដល់ការជំនុំជម្រះជំនួសឲ្យការដោះស្រាយ តាមរយៈការយល់ព្រមទទួលកំហុស ការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងខោនធីបន្ថែមទៅលើការគាំពារតុលាការ ការកាត់ទោស ប្រឹក្សាខាងដើមចោទ ក៏ដូចជាពន្ធនាគារខោនធីអាចនឹងកើតមានជាលទ្ធផល។ វិសាលភាពចំពោះការចំណាយនេះអាចកើតឡើង នោះមិនមានអ្នកណាដឹងឡើយ។

បណ្តឹងវិវាទឧទ្ធរណ៍

កន្លងទៅនេះ វិធានអាចកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់រដ្ឋតាមរយៈតុលាការកំពូលរបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា និងភ្នាក់ងារ របស់រដ្ឋ ដែលចូលរួមក្នុងដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៃការកាត់ទោស ប្រហារជីវិត។ ការសន្សំរបស់រដ្ឋទាំងនេះអាចកើន ដល់ $50 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ទោះជាយ៉ាងណា ការសន្សំទាំងនេះ ទំនងជាអាចទូទាត់ដោយផ្នែកក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែការចំណាយមួយចំនួនរបស់រដ្ឋសម្រាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អាចបន្តរហូតដល់តុលាការបានដោះស្រាយ រាល់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលមិនទាន់បានសម្រេចសម្រាប់អ្នកជាប់ឃុំឃាំងដែលបានទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិតពីមុនៗមក។ ក្នុងរយៈពេលវែង អាចនឹងមានការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងមូលដ្ឋានតិចតួច—ដែលសរុបប្រហែល $1 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ — សម្រាប់ទទួលសវនាការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពីជនល្មើសបន្ថែមទៀតដែលទទួលការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារមួយជីវិត ដោយគ្មានថ្ងៃដោះលែងដោយមានលក្ខខណ្ឌ។

មន្ទីរកែប្រែរដ្ឋ

ការលុបចោលទោសប្រហារជីវិត នឹងមានឥទ្ធិពលដល់ការចំណាយលើពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋដោយវិធីផ្សេងៗ។ ម្យ៉ាង ការលុបចោលទោស ប្រហារជីវិតអាចបណ្តាលឲ្យមានចំនួនជនជាប់ឃុំឃាំង និងខ្ទង់ចំណាយលើពន្ធនាគារខ្ពស់ជាងមុនបន្តិចបន្តួចដូចជាការកាត់ទោសអ្នកជាប់ឃុំឃាំងដែលផ្តន្ទាទោសពីមុនឲ្យជាប់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតដោយមិនអាចមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង។ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងរយៈពេលដែលជនជាប់ឃុំឃាំង ចំណាយពេលជាប់ឃុំឃាំងដ៏យូររហូតដល់ស្លាប់នេះការចំណាយទាំងនេះទំនងជាមិនមានចំនួនច្រើនទេ។ ម្យ៉ាងទៀត ខ្ទង់ចំណាយចេះតែកើននេះ ទំនងជាច្រើនជាងការទូទាត់ដោយប្រាក់សន្សំដែលបានពីការមិនផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដល់ជនជាប់ឃុំឃាំងរាប់រយអ្នក ដែលរង់ចាំការប្រហារជីវិត។ ដូចបានពិភាក្សាពីមុន ជាទូទៅការចំណាយលើការផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដល់ជនជាប់ឃុំឃាំងដែលស្ថិតក្នុងការកាត់ទោសអស់មួយជីវិតវាថ្លៃជាងការចំណាយ លើជនជាប់ដែលប្រឈមនឹងការកាត់ទោសមួយជីវិតដោយមិនអាចមានលក្ខខណ្ឌដោះលែង ដោយសារវិធានការសន្តិសុខកាន់ តែថ្លៃចំពោះការផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ និងគ្រប់គ្រងជនជាប់ឃុំឃាំងដែលកាត់ទោសប្រហារជីវិត។

ប្រសិទ្ធភាពសរុបនៃផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធទាំងនេះទំនងជាកាត់បន្ថយលើខ្ទង់ចំណាយសរុបរបស់រដ្ឋ សម្រាប់ដំណើរការប្រព័ន្ធពន្ធនាគាររដ្ឋ ដោយមានចំនួនទឹកប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំប្រហែលរាប់លានដុល្លារ។ ទោះបីជាការសន្សំទាំងនេះអាចច្រើន ឬ តិចដោយសារហេតុផលខុសៗគ្នាក៏ដោយ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអត្រាការកាត់ទោសប្រហារជីវិតដែលមាននៅពេលអនាគត ដោយមិនមានការបង្កើនវិធានការ ខ្ទង់ចំណាយផ្តល់ការស្នាក់នៅដល់ជនជាប់ឃុំឃាំងនៅពេលអនាគតដែលបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ។ ហេតុដូច្នេះ នឹងមានការកែប្រែការសន្សំទាបដែលបណ្តាលមកពីវិធានការលប់ចោលការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ ប្រសិនបើចំនួនការកាត់ទោសប្រហារជីវិតចំពោះបុគ្គលនៅពេលអនាគតដោយគ្មានការបង្កើនវិធានការ ខ្ទង់ចំណាយសម្រាប់ផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ ដល់បុគ្គលទាំងនេះនៅក្នុងពន្ធនាគារក៏កើនឡើងដែរ។ ស្ថិតក្រោមសេណារីយ៉ូនេះការលុបចោលការកាត់ទោសប្រហារជីវិតនឹងបណ្តាលឲ្យការកែប្រែការសន្សំខ្ពស់ជាងការប៉ាន់ស្មានរបស់យើង។

ថវិកាទូទៅបញ្ជូនទៅថវិការបស់ SAFE កាលីហ្វ័រញ៉ា

វិធានការនេះតម្រូវឲ្យផ្ទេរទឹកប្រាក់សរុបចំនួន $100 លានដុល្លារអាមេរិក ពីថវិការដ្ឋទូទៅទៅឲ្យ មូលនិធិរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា SAFE ចាប់ពីឆ្នាំ 2012-13 រហូតដល់ឆ្នាំ 2015-16។ ជាលទ្ធផល ប្រភពធនធានថវិកាទូទៅតិចតួចនឹង

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

មានដើម្បីឧបត្ថម្ភកម្មវិធីរបស់ រដ្ឋផ្សេងៗក្នុងឆ្នាំទាំងនោះ ប៉ុន្តែមូលនិធិបន្ថែមនឹងមានសម្រាប់ទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ជាអ្នកទទួលជំនួយទាំងនេះ។ ដោយហេតុថា មូលនិធិដែលបានផ្តល់ពីមូលនិធិរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា SAFE ទៅទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានបណ្តាលឲ្យមានការចាប់ខ្លួន និងការកាត់ទោសបន្ថែម ហេតុនេះវិធានការនេះអាចបង្កើនការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងខោនធីសំរាប់ដំណើរការជំនុំជម្រះក្តីនិងពន្ធនាគារ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ ផ្សេងទៀត

ការសាងសង់ពន្ធនាគារ។ វិធានការនេះក៏អាចធ្វើឲ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ការចំណាយទៅលើការសាងសង់ពន្ធធនាគារនាពេលអនាគត ដោយសារតែការអនុញ្ញាតអោយរដ្ឋចៀសវាងការចំណាយទៅលើសម្ភារៈពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដែលមានចំនួនកើននៃអ្នកជាប់ឃុំឃាំងរងចាំប្រហារជីវិត។ ប៉ុន្តែវិសាលភាពនៃការសន្សំបែបនេះនឹងផ្អែកទៅលើកំណើននៃចំនួនអ្នកជាប់ពន្ធនាគារដែលបានផ្តន្ទាទោសក្នុងពេលអនាគត ថាតើរដ្ឋគួរតែជ្រើសរើសកន្លែងស្នាក់នៅប្រភេទណាសម្រាប់អ្នកជាប់ពន្ធនាគារដែលបានផ្តន្ទាទោស និងកំណើនចំនួនអ្នកទោសទូទៅនាពេលអនាគត។

ផលប៉ះពាល់លើអត្រាឃាតកម្ម។ ដល់កំរិតដែលថាការហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ទោសប្រហារជីវិតអាចបង្កឲ្យមានឧបទ្ទវហេតុឃាតកម្មនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ហេតុនេះ វិធានការអាចប៉ះពាល់ដល់ការចំណាយរកយុត្តិធម៌ខាងឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់រដ្ឋាភិបាលរដ្ឋនិងមូលដ្ឋាន។ ប្រសិនបើមានផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធគឺគ្មាននរណាដឹង ឡើយ។

សេចក្តីសង្ខេប

សរុបមក វិធានការនេះអាចបណ្តាលឲ្យមានការសន្សំប្រាក់ចំពោះរដ្ឋាភិបាលរដ្ឋនិងមូលដ្ឋានដែលទាក់ទងទៅនឹងការជំនុំជម្រះក្តីឃាតកម្ម បណ្តឹងវិវាទឧទ្ធរណ៍ និងមន្ទីរកែប្រែរដ្ឋ។ ការសន្សំប្រាក់សន្សំទាំងនេះទំនងជាមានទឹកប្រាក់ប្រហែល $100 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងរយៈពីរបីឆ្នាំដំបូង និងកើនដល់ទៅប្រហែលជា $130 លានដុល្លារជានៅពេលក្រោយៗទៀត។ ចំនួនពិតប្រាកដនៃការសំន្សំប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំអាចមានកម្រិតខ្ពស់ឬទាបរហូតដល់ទៅរាប់សិបលានដុល្លារ ដោយផ្អែកទៅលើកត្តាផ្សេងៗដែលរួមមានរបៀបអនុវត្តវិធានការ និងអត្រានៃកាត់ទោសប្រហារជីវិត និងការប្រហារជីវិតដែលអាចនឹងកើតមានឡើងនៅពេលអនាគត ប្រសិនបើវិធានការនេះមិនត្រូវបានអនុម័តដោយអ្នកបោះឆ្នោត។ លើសពីនេះទៅទៀត វិធានការនេះនឹងតម្រូវឲ្យរដ្ឋផ្តល់ជំនួយជាទឹកប្រាក់សរុបចំនួន $100 លានដុល្លារអាមេរិកទៅឲ្យទីភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់តាមមូលដ្ឋានក្នុងរយៈពេលបួនឆ្នាំក្រោយៗនេះ។

34